

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਚਮਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 841.

ਅਕਤੂਬਰ 17, 1968

ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ (1936 ਦਾ IV ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1957 ਦੇ LXVIII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) — ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (vi) ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ (1948 ਦਾ L XVIII)— ਸੈਕਸ਼ਨ 79, 80 ਅਤੇ 82— ਵਰਕਮ! a- ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ- ਅਜਿਹੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ- ਕਿੰਨੀ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ - ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ- ਕੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1936 ਦੇ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, IV ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(vi) ਨੂੰ 1957 ਦੇ ਐਕਟ LXVIII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ। ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ, 1948 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 79, 80 ਅਤੇ 82 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਜਰਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ, 1948, ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੰਚਤ ਛੁੱਟੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79, 80 ਅਤੇ 82 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਜਰਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹਨ। ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(vi) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ। (ਪੈਰਾ 3)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936, ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ, 1948, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਜਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੪)

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਥਾਰਟੀ, ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 26 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧਨ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੀ.ਪੀ. ਸਰਦਾ ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਬੀ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ।

ਨਿਰਣਾ.

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.-ਨਿਯੋਕਤਾ, ਚਮਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਜਰਤ ਦੀ ਸਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1936 (1936 ਦਾ ਐਕਟ 4) ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਿਤੀ 26 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ?

(2) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਰਾਇਣਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਵਾਸੂਦੇਬਾ ਅਈਅਰ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਗਿਰਸਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ, (2) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਨਖਾਹ ਸਮੇਤ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਜਰਤ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ 1954 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਨਖਾਹ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1957 (1957 ਦਾ ਐਕਟ 68) ਦੁਆਰਾ ਕਲੋਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।), ਜਿਸ ਨੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ, 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(vi) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਮਜ਼ਦੂਰੀ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਮਿਲਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ 'ਮਜ਼ਦੂਰੀ' ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1957 ਦੇ ਐਕਟ 68 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(vi) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਮਜ਼ਦੂਰੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ 1957 ਦੇ ਐਕਟ 68 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਮਜ਼ਦੂਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਿਰਸਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ 1957 ਦੇ ਐਕਟ 68 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ, 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (vi) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 'ਵੇਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ। ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ।

f1) ਏਆਈਆਰ 1958 ਮੈਡ. 360= (1958) 2 ਲੇਬਰ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 310.

(3) 1961 ਦੇ CR 646 ਨੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਚਮਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਆਦਿ (ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

(4) ਹੁਣ, ਹੁਣ, ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ, 1948 (ਐਕਟ) i63 9of!) 1948), :ti ਸੈਕਸ਼ਨ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਲਾਨਾ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ- 'ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ , ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਅਗਲੇ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਤੀਹ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: (ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ)। ਫਿਰ ਇਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (11) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਜੋ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 80, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।" ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅੰਸਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਮਹੀਨਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਓਵਰਟਾਈਮ ਅਤੇ ਬੋਨਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਰ - ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਕਦ ਸਮੇਤ। ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਪਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ, 1936 (IV ਦਾ 1936) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉਜਰਤ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। " 1948 ਦੇ ਐਕਟ 63 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 79, 80 ਅਤੇ 82 ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਜਰਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 1948 ਦੇ ਐਕਟ 63 ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਵਾਹਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਫ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਜਰਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 45 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1948 ਦੇ ਐਕਟ 63 ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ

ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਛੁੱਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੋੜਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1948 ਦੇ ਐਕਟ 63 ਦੀ ਧਾਰਾ 79, 80 ਅਤੇ 82 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਜਰਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ 1948 ਦੇ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਐਕਟ ਪਿਛਲੇ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (vi) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਮਜ਼ਦੂਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(5) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਦੁਰਗੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,' ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਬਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟਸ ਨੂੰ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਉਜਰਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਜਰਤ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੈ। ਉਜਰਤ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਤਾਂ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4, ਜਾਂ 1948 ਦੇ ਐਕਟ 63, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

(6) ਪਹਿਲੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹੈ। 60.

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।